

βιβλίο

Γράφει η Κοραλλία Μόζορα - Ιγνατίου

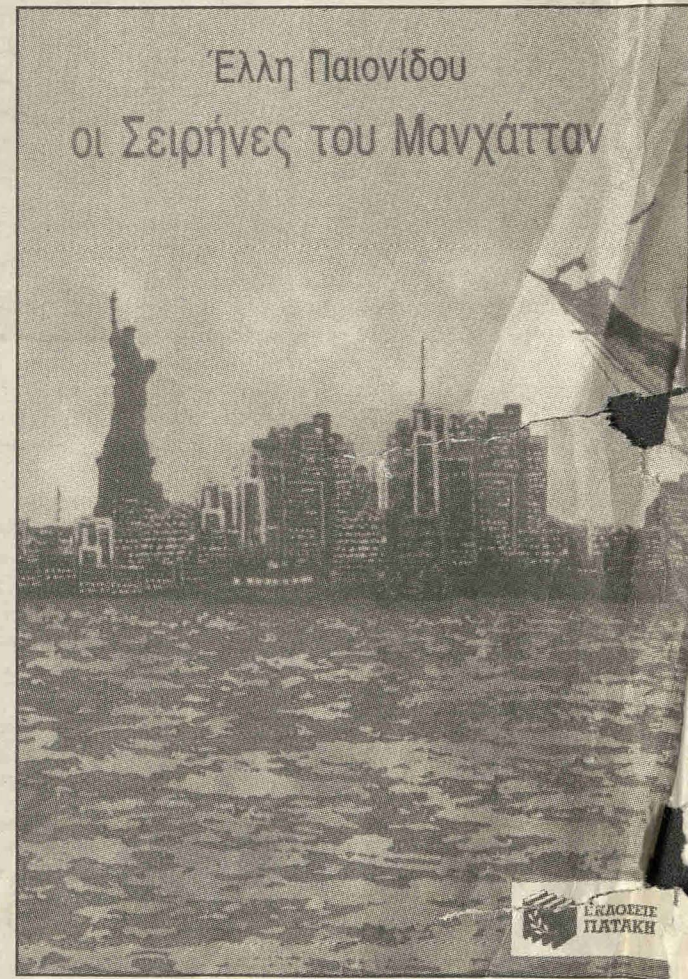
Νοερά ταξίδια στο Μανχάταν

Η Έλλη Παιονίδου εμπλούτισε την κυπριακή λογοτεχνία με δυο καινούρια μυθιστορήματα (και τα δυο από τις εκδόσεις Πατάκη) που καταθέτουν τη μαρτυρία τους για την ιστορία μιας ολόκληρης δεκαετίας τόσο στην Κύπρο όσο και στην Αμερική, μέσα από αληθοφανείς χαρακτήρες που αναπνέουν μέσα σ' ένα πλούσιο γλωσσικό ωκεανό. Όταν πήρα στα χέρια μου τις «Σειρήνες του Μανχάτταν» βρέθηκα να ταξιδεύω νοερά στην Κύπρο της δεκαετίας του 50, μια Κύπρο φτωχή όπου η ζωή ήταν τόσο δύσκολη κάτω από την Αποικιοκρατία. Ο Μανόλης, δεκαπέντε χρονών, μένει ορφανός και προστάτης της οικογένειάς του. Μέσα στις δύσκολες συνθήκες της εποχής αποφασίζει να μπαρκάρει για την Αμερική όπου αποβιβάζεται κρυφά, μαζί μ' ένα άλλο ναυτόπουλο, στη Νέα Υόρκη. Σύντομα, όμως, οι δυο φίλοι θα ανακαλύψουν ότι οι Σειρήνες που τους μάγεψαν και τους έλκυσαν στο Νέο Κόσμο δεν είναι παρά τα ουρλιαχτά των αστυνομικών και νοσοκομειακών αυτοκινήτων που τόσο συχνά ηχούν εκεί. Βυθίζονται στη σκληρή ζωή των μεταναστών της Αμερικής όπου οι αξιότιμοι βρίσκουν το δρόμο τους και οι αδύναμοι χάνονται στα πλοκάμια της μεγαλούπολης κι όπου οι μετανάστες αναζητούν την πατρίδα τους, στα μάτια άλλων ομοεθνών τους.

Η ίδια άνεση στη χρήση της γλώσσας και στην ετοιμότητα των προτάσεων, τόσο στον ευθύ όσο και στον πλάγιο λόγο, επικρατεί και στο δεύτερο μυθιστόρημα της Έλλης Παιονίδου, που αποτελεί συνέχεια του πρώτου, με τίτλο «Το τραγούδι των Σειρήνων». Η συγγραφέας κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη, με την ιστορία που φανερά εξελίσσεται καθώς τη γράφει. Παρ' όλο που διαφαίνεται καθαρά ότι υπάρχει ένα πλάνο που ακολουθεί αφήνεται να παρασυρθεί από τον κύριο χαρακτήρα, το Μανόλη, που ζωντανεύει, παίρνει σάρκα και οστά και λειτουργεί από μόνος του.

Μέσα από τη νέα ζωή του Μανόλη στην Αμερική περνούν μπροστά από τα μάτια του αναγνώστη κύρια σημεία της ιστορίας της χώρας συναφασμένα με δεξιοτεχνία, με τη ζωή των ηρώων.

■ **Άντρη Χριστοφίδου-Αντωνιάδου, Καθηγήτρια Γαλλικής και Ισπανικής Φιλολογίας και εκπαιδευτικός ψυχολόγος, συγγραφέας του βιβλίου «Ο Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα σε τρεις διαστάσεις».**

«Τα Μικρά»

Μιχάλης Γκανάς
Εκδόσεις Καστανιώτης

Όπως υποδηλώνει και ο τίτλος, η ποιητική αυτή συλλογή του Μιχάλη Γκανά περιλαμβάνει 66 εξαιρετικά ολιγόστιχα και συμπυκνωμένα ποιήματα της τριακονταετίας 1969-1999 που είχαν δημοσιευτεί σε προηγούμενες συλλογές του ή σε περιοδικά.

Ο Μιχάλης Γκανάς, που θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές της γενιάς του 1970, συνδυάζει στην ποίησή του στοιχεία του μοντερνισμού, όπως εκδηλώθηκε στο Μεσοπόλεμο, και του ελληνικού δημοτικού τραγουδιού. Σε μερικά ποιήματά του είναι εμφανέστερα τα δημοτικά στοιχεία: «Νταήδες δεν παρακαλώ/ κι οτιήδες δεν φυλάω/ στο μαγειριό κάθε σπιτιού/ το φονικό κλωσάω», ενώ σε άλλα επικρατεί το μοντερνιστικό: «Θάχουμε σε παλιό καθρέφτη γνωριστεί/ κι έμεινε αυτό το ράγισμα στα μάτια».

«Λάσπη»

Νικολό Αμανίτι
Εκδόσεις Καστανιώτη

Μια νουβέλα και πέντε διηγήματα αποτελούν το βιβλίο αυτό του Ιταλού συγγραφέα Νικολό Αμανίτι με γενικό τίτλο «Λάσπη». Η νουβέλα, με τίτλο «Η τελευταία πρωτοχρονιά της ανθρωπότητας», εκτυλίσσεται σε ένα πολυτελές οικοδομικό συγκρότημα της Ρώμης, το βράδυ της παραμονής της πρωτοχρονιάς του 2000. Αποτελείται από 88 μικρές ενότητες που ξεκινούν όλες με το όνομα του κεντρικού προσώπου της κάθε μιας και την ώρα που διαδραματίζεται η ιστορία. Συνολικά παρουσιάζονται 20 πρόσωπα που ζουν ή έτυχε να βρίσκονται στο συγκρότημα αυτό.

Πρόκειται ουσιαστικά για 88 ψηφίδες σε ένα μεγάλο ψηφιδωτό που κτίζεται όχι τόσο αφηγηματικά, αφού οι ιστορίες των διάφορων προσώπων είναι συχνά ασύνδετες μεταξύ τους, αλλά περισσότερο με

άξονα μια απογοητευμένη ομοιογενποιημένη γενιά που θα μπορούσε να ζει σε οποιαδήποτε μεγαλούπολη της Δύσης και που μεγάλωσε με παρόμοιες ανησυχίες, ακούγοντας την

Αμερικανικό μυθιστόρημα

ΣΕΛΙΔΟΛΗΚΤΕΣ

Κ1171